

מסורת הש"ס

(א) ירושלמי יומא פ"ה ה"ד,
(ב) [לקמן פ.], (ג) מנחות צב.,
(ד) יומא יד., (ה) [ע' תו' יצמות
קד: ד"ה דלמער], (ו) מצורע זבים
פ"ה ה"א, (ז) [ועי' כ"ז בגיטין
פ' כל הגט דף כח: במד"ה והא
ובמהרש"א שם]

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת

התאחדות שיתוף עובדי הממשלה
בבואה, ולימים אף התאחדות
העובדים הקטנה והחלשה ביותר
במקצוע. תחילה התאחדות זו
התאחדה עם התאחדות העובדים
הממשלית, ובהמשך עם התאחדות
העובדים הכללית, ובשנים
האחרונות גם עם התאחדות
העובדים הכללית.

קרבן יחיד **שנעשר** כו'. ככולה גרסינן קרבן: קרבן יחיד נקרבן
 וציבור. כגון שעיר נשיא בשעיר הגדלים או עולה בעולה: הכי [ה] גרסינן
 כדאמרן בפרק בית שמאי (לעיל דף ע"ז): **ארבע**
 במתנה אחת כיפר: **ארבע** במתנות. **שנים** א: מתנות שכן ארבע
 קאמרינן: ד' דבעינן ארבע מתנות
 ומכל אחד למתילה: **אצל נסערכו**
 שגבול דמס בזכוס אחד נתן
 ד' מתנות מכוס יחד שהי י"ש כאל
 קסברי דשי צילה: **אף יחיד**
 ווע"ג ר"ע סמיכה ודציבור
 לא מני לאותיה ^א שאין סמיכה דציבור
 לא למתנות הפנימיין והכא בפנימיין
 לא קמיירי מדקמיין ארבע מתנות:
וספספרא **הא מסרלא** **היא**. והאי חיינ
 דוקא הוא ואנתערבו קודם סמיכה
 הא קמיין אצל שחוטין לא צעי
 ד' מכל אחד למתילה כשחוטין [ה] נמי
 לא צעינן ונתערבו שנתערבו
 בזכות בזכות ואין ידוע איזה של זה
 ואיזה של זה ולא נכללו הדמים בזכוס
 אלא. האי חיינ לאו דוקא והכי
 קאמר בד"ד לר"ך ארבע מתנות מכל
 למתילה: **שנערכו שחוטין**.
 בזכות בזכות דהיינו כעין חיינ דכל
 אחד לחיד קאי: **אצל נכלל**. שני
 מתנות תוך ד' שום אחד נתן ארבע
 והכא לכוון והכא ליכא לאותיה
 דלאחר שחיטה וסמיכה

[illegible][illegible]

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

שמיים לומר דהכא נמי כיון שיש לו תתקנה ברהייה אין לעשות בלא סמיכה
(דף עו.) גבי אשם משום דלית ליה מפלגין נמי לקמן (דף עו.) גבי אשם משום דלית ליה
דהשתא לא יריבא בהדיא דגיטין לטעמא דפרישית
לדפוסר לקיים מלות סמיכה שיציאו הוא עצמו אין

לו לעשות בלא סמיכה ומיהו קשה
מההיא דפסחים פריך האשה (דף פח:
חמשה שנתערבו [עורות] פסחיהן
והנמלא צילת באחד מהן] לפטורין
מלעשות פסח שני אע"פ שהיו יכולין
להציל^א בנזמה הפסח ולא^ב יעשו
סמיכה אפילו הכי פטורין משום דפסח
לא בעי סמיכה ומותר הפסח בעי סמיכה
ומאי קפידא איכא אס לא יעשו סמיכה
הא ערל וטמא משתליין קרנותיהן וי"ל
כיון שהוא ספק דשמא פטור הוא מלעשות
פסח לא עשו לו חכמים תקנה כיון דאי
אפשר לתקן א"ס לא יעבור מלות סמיכה
מיהו מימיה מ"ש מהא דתמן בברייתא
דפ' דפ' שחיטה (דף גז.) ושנייה מביאין
חטאת אחת אלמא מייית קרבן בלא
סמיכה כדי ליפטור את עצמו ובזויר
פ' שני מיריס (דף יז.) שמביאין קרבן
בתנאי וי"ל דאע"פ שתיקנו חכמים
שיביא קרבן מספק בלא סמיכה כדי
לפטור^א מ"מ קרבן אחר שהוא מחוייב
לסמיכה ודאי כגון ובזויר הפסח לא
המירו לו חכמים מביא בלא סמיכה
כדי לפטור את עצמו ואס תאמר והא
דתנן במסכת שקלים ומייית לה בפרק

היה מוקדם (קדושין 77 ע"ב). בהמה שנמנחת צ"ל ירושלים ומגדל עד
מכירים עולות נקבות וזכאי שלמים והם הא בעי סמיכה וכו' כשנאמרו
העצלים ויכולין לקמוך ללא ^מ משמע הכי דמיא התם בראשונה היו
מסמכים מוצאים להביא נסבה כו' ויש לומר דשאי התם דל"ל להקריב
אחרת לאותן קריבות אלא סמיכה בלא סמיכה טובא להקריב
ממה שנאמר מלפניו וכן י"ל ביורש שמקריב קרבן אצ"ו
אע"פ שאינו סומך ולא אומרין הא בעי סמיכה וא"ת הא דאמרין לקמן
למחר מציא אשמו ולווגו עמו ואותו אשם טעון סמיכה והיא

שם מנורע לאו דלורייא ורבי עזר צנא סמיכה הא צעי סמיכה
 ויני התם עלה דההיא והא דלמר פ"ג דמועד קטן (דף טו:) דלצל
 ור אצל אי לאו קרא היה משלח ^א איכא לאוקמא בעוף או בקרבן
 וכל אותן שנים שהיו ישראל צמדנד מנודים היו ושלחו קרבנותיהם
 (תק.) פירשתי בן ^ב דקר ואינו יודע מה שפירשתי מצד פ"א ועגל
 עזר היה האל צעי סמיכה וי"ל דהתם בקרן למנחא איירי שהיה
 נאפה (מנחת דף קד ע"ב:) דלמר השולח קרבנותיו ממזינת הים כהן מניף
 דאיירי בשלמים ובקרבן נשים ליכא לאוקמה דהא תנא ליה רישא
 שיות שהקשיתי אינם לפי טעם ראשון שפירשתי לפי שלא חשו על
 דין אלא בחטאת דאם כמו צעיהל למיתה אולא אצל בשאר קרבנות
 וזמות סמיכה אין לו לעשות צלל סמיכה קשה וי"ל דאיירי ביורה
 א חטאת קמני כדפרישית וכן בגיטין (דף נה.) השולח חטאתו קמני
 ד שימול ולתמא עד אשר יעשו ויעשו סמין ומראה לומר בדבאותם
 הלו צבוס ענין וטמא כהן וז' ומאורע דמין רפואת תלוייה בצמח
 היה עובר עליהם צבל תאחר וצ' נהי דסמיכה לא מעבדא ממצא
 צו וכן צהיהל דשקלים ודכריות ודמיר דכל הני נמי דמין יבולין
 את הספינה (צ"ב פ"א:) גבי ביבורים וי"ל דנפקא לן מהא דלמרינן
 דת בקודש יקריב חטאתו וז' עשירת האופה שהכהן מציא בשעה ^א
 הלא לציהל ראוי להקברה בזמן שאינו ראוי לציאה אינו ראוי להקברה
 וזות משלח מיהו אין כל כך רחיה מזה דלמלא הא דמשלח שאר
 מהא דדרשין ^ב צ"ב ^א מוציב ולא מנגעו שעש מיהו דטמא משלח
 וגה (דף ט:) טמא מרביה מדכתיב ^א והבאתם שמה כל שישנו צביאה
 דראוי לסמיכה ומיהו למ"ד צ"ב כל הפסולין (לעיל דף נב.) דטמא
 היכא דלא אפשר לסמוך שלא תרבו סמיכה מעבדת מטעם דלמין
 ה קא סבר כל הסומך ראשו ורואו הוא מכניס אי נמי אית ליה
 קלת שמה ציהל מיהו אכתי קשה אי מיתק לסמיכה שמיטה לאו
 סולין (שם נב.) מסקינן דמיתק לסמיכה שמיטה דלורייא ^א :

א. ואם נתן מתנה אחת מכולן י"א ויש ^{בז} לומר דקאי על כל ארבע
 ב. קאמר נתן ד' מתנות י"א דהיינו אחת מתנה מכל אחת ואחת:

[illegible]

מוסף רש"י

לדברי ר"א. דמכשיר נשתי
הזאות (לקמן פ.) :

נוסחאות רש"י כת"י

[illegible]